

צוּבֶנֶר, יְהוֹנָתָן

יהונתן, בן חיה ועקיבא, נולד ביום ט"ז בחשון תשי"א (27.10.1950) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי "בית הכרם", בשכונת בית הכרם, ואחר-כך המשיך ולמד בבית-הספר התיכון "בויאר" בירושלים. יונתי, כפי שנהגו לכנותו בני משפחתו ומכריו הרבים, היה נער עירני, מלא שובבות ואהבת-חיים. בבית-הספר היה תלמיד מעולה ובשכונה, בין החברים, היה אהוב על הכל. השכונה שגדל בה – אחת המקסימות שבשכונות

ירושלים – עצבה בו אופי שקט ואופטימי והקנתה לו ביטחון עצמי ואמונה בבני האדם. יונתי היה האמצעי בין שני אחיו, רוני הבכור ועוזי הצעיר, ומשום הפרש הגילים הזעיר ביניהם, נעשו ידידים בלב ובנפש. כול דרי השכונה הכירו את ה"טריאומביראט" שאף פעם לא התפרק. הם הרבו לבלות יחד ונהגו לצאת לטיולים משותפים בסביבות ירושלים, או ברחבי הארץ. יונתי היה תלמיד חרוץ ומהיר תפיסה, קלט במהירות ובקלות את חומר הלימודים והצלחותיו באו לו בלא מאמץ. למרות זאת לא זלזל בבית הספר והקפיד במילוי חובות הלימודים. המורים העריכוהו כתלמיד וחיבבוהו כאדם צעיר, מלא אופטימיות ואהבת הבריות. יונתי אהב לעזור לחבריו והיה מקדיש שעות ארוכות מזמנו כדי להסביר וללמד חברים שנחשלו בלימודים. הוא ניחן בקסם אישי נדיר ובכישרון להקשיב בתשומת לב כנה לכל אדם. רבים נהגו לבוא אליו ולהשיח בפניו את בעיותיהם, והוא היה מקשיב להם בחיוכו הטוב והיה מצליח להעניק להם הרגשה שאין הם בודדים בהתמודדות עם בעיותיהם. דמותו עוררה ביטחון ואמון מידי בכל מי שפגש בו. לכן לא הססו רבים לספר לו סודות אישיים ביותר, בידעם שלא זו בלבד שהוא מהימן לחלוטין, אלא גם רגיש ומבין לליבם. יונתי אהב לעסוק בספורט, היה חבר בקבוצת הכדורסל "בית"ר" ירושלים והשקיע בה הרבה מזמנו וממרצו. תקופה ארוכה התמיד באימונים, הקפיד לבוא לכל המשחקים והיה איש-צוות מצוין, שלא ניסה להתבלט על חשבון הזולת. דאגתו העיקרית הייתה

נתונה להצלחת קבוצתו כקבוצה, ולא להצלחתו שלו. לכן היה אהוד על חברי קבוצתו והצליח תמיד להשרות סביבו אווירה של שיתוף פעולה. המשחקים שהשתתף בהם היו מן המוצלחים שבמשחקי קבוצתו, בזכות אווירה של אמון הדדי בנוכחותו. הוא התמיד בפעילות ספורטיבית עד שגויס לצה"ל. מאמניו ניבאו לו עתיד מזהיר ככדורסלן והבטיחו לו שירות צבאי בקרבת ירושלים, כדי שיוכל לתרום לקבוצה, שהייתה על סף העלייה לליגה הלאומית. אך הוא סירב ודרש בכל תוקף לשרת ביחידת שדה.

יהונתן גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1969 והוצב לחיל השריון. לאחר הטירונות עבר קורסי יסוד במקצועות השריון והשתלם כתותחן טנק. כיוון שהצטיין גם כחייל וגם כאדם נשלח לקורס סיירים של החיל וסיים אותו בהצלחה רבה. הוא הוצב לאחת מיחידות השדה ומילא את כל התפקידים שהוטלו עליו באחריות ובדייקנות. מפקדיו היו כל-כך מרוצים מהישגיו עד שלאחר תקופה קצרה יחסית שלחו אותו לקורס קצינים ולקורס קציני שריון. גם בשני קורסים אלה הוענקו לו ציונים טובים ועל כן החליטו להשאירו תקופה מסוימת בבית-הספר לקציני שריון, כדי שידריך דור חדש של מפקדים. יונתי התלהב מן התפקידים שמילא בצבא והחליט להתנדב לשירות קבע, בתום תקופת שירות החובה שלו. בחוות הדעת התקופתיות, הנהוגות לגבי קצינים בצה"ל, זכה יונתי תמיד להערכות מצוינות ולציונים הגבוהים ביותר. מפקדיו כתבו עליו שהוא זוכה בהצלחה יוצאת מן הכלל בתחום השליטה והמנהיגות, והעריכו אותו כמפקד מסור ואחראי, בעל תפיסה מצוינת ותושייה רבה. כמו כן הדגישו שהוא בעל ידיעה מקצועית רחבה, יעיל מאוד בכל מצב, ובעיקר הוא מצטיין בעבודת צוות. במלחמת יום הכיפורים השתתף יונתי כמפקד פלוגת טנקים בקרבות הבלימה האכזריים, שניהלו כוחותינו לאורך תעלת סואץ. במלחמה הצטיין באומץ-לב ובאחוות לוחמים ועל כך הוענק לו ציון לשבח מטעם הרמטכ"ל שנאמר בו: "עם פרוץ המלחמה נע יהונתן בראש פלוגתו לאזור מעוז "מפרקת", הודיע למג"ד, שהוא נכנס למעוז בטנק שלו, לאחר שיתר הטנקים של פלוגתו נפגעו, כדי לחלץ את אנשי המעוז. בכניסה למעוז נפגע ונפל". הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל, בירושלים. השאיר אחריו הורים ושני אחים.

יהונתן בן עקיבא וחיה צוובנר הי"ד

נפל בתעלת סואץ

נולד : ט"ז חשון תשי"א (27.10.1950)
נפל : י' תשרי תשל"ד (6.10.1973)

למד בבית-הספר היסודי בית-הכרם ובית-ספר תיכון ע"ש בוויאר.
שרת בחיל-השריון, סיים קורס למפקדי טנקים וקורס לקצינים.
שימש כמדריך בקורס קצינים ולאחר-מכן נתמנה למפקד פלוגת
טנקים.

הועלה לדרגת סרן לאחר נפילתו בגזרה הצפונית (מעוז "מפרקת")
בעצם יום-הכיפורים.

מעשה בר' מאיר שהיה יושב ודורש בבית-המדרש בשבת בשעת המנחה, ומתו
שני בניו. מה עשתה אמם? הניחה שניהם על המטה ופרשה סדין עליהם.
במוצאי שבת בא ר' מאיר מבית המדרש לביתו. אמר לה: היכן שני בני?
אמרה לו: לבית המדרש הלכו. אמר לה: צפיתי בבית המדרש ולא ראיתים.
נתנה לו כוס של הבדלה והבדיל, חזר ואמר לה: היכן שני בני? אמרה לו:
הלכו למקום פלוני ועכשו הם באים. הקריבה לפניו לאכול. לאחר שאכל,
אמרה לו: רבי, שאלה אחת יש לי לשאול. אמר לה: אמרי שאלתך. אמרה
לו: רבי, קודם היום בא אדם אחד ונתן לי פקדון, ועכשו בא לטול אותו —
אחזיר לו או לאו? אמר לה: בתי, מי שיש לו פקדון אינו צריך להחזירו
לבעליו?! אמרה לו: חוץ מדעתך לא הייתי מחזרת אותו.
מה עשתה? תפשה אותו בידו והעלתו לחדר והקריבה אותו למטה.
נטלה הסדין מעליהם וראה שניהם מתים ומונחים על המטה. התחיל בוכה
ואומר: בני, בני! רבותי, רבותי! בני בדרך ארץ, ורבותי שהיו מאירים עיני
בתורתם! באותה שעה אמרה לו: רבי, לא כך אמרת לי, שאנו צריכים
להחזיר פקדון לבעליו — כך "ה" נתן וה' לקח, יהי שם ה' מבורך.
(מדרש משלי לא).

יהונתן (יונתי) צובנר

סדר

הכדורסל של בית"ר-ירושלים, והמשחקים בהם השתתף היו מן המוצלחים שבמשחקי הקבוצה. יונתי התגייס לצבא בתחילת אוגוסט 1969. לאחר שסיים בהצטיינות קורס קציני-שריון, מונה מדריך בקורס. במשך שנה היה סגן מפקד-פלוגה, אחר-כך, עם הירידה אל הקו, מונה למפקד פלוגה מ'. בתום תקופת שירותו התנדב לשרת במסגרת צבא-קבע. בצהרי יום-הכיפורים תשל"ד אסף יונתי את חיילי פלוגתו, וברצינות הנוסכת ביטחון ואופטימיות דיבר בפניהם על המצב. בשעה 14.00, כשחלפו בשמיים מטוסי האוייב, נע בראש הפלוגה לאזור "מפרקת", ויחד עם הטנק של משה פרגמנט הגיע אל קו-המים. משם ניהל קרב אש עם הצד השני. הטנק שמתוכו לחם נפגע במנועו, ולא היה יכול להמשיך לנוע. יונתי קרא אליו טנק אחר, הורה למפקד הטנק לרדת, והוא עלה במקומו. כשהחל בתנועה, הרים ידו לשלום, וצעק לצוות המקורי שלו: "יהיה בסדר!" כאשר שמע בקשר את הקריאות לעזרה של אנשי מעוז "מפרקת", הודיע למג"ד שהוא נע לעבר המעוז בטנק שלו, לאחר שיתר הטנקים של פלוגתו נפגעו, כדי לחלץ את אנשי המעוז. בכניסה למעוז "מפרקת" נפגע הטנק, ויונתי נפל. על מעשהו זה זכה יונתי בציון לשבח מהרמטכ"ל.

מבעד לדוק מרחקים – צלם ענוג
נער רך בתלבושת הדר
לב אמונים, לא נטש רַע בצר
ובקרב אחור לא נסוג.

ועליך למות יונתן?... מה עגום
נתיב אדם בעולם הזועם
על כולנו במחיר החיים לשלם
את מעט הדבר הטעום.

יונתן / רחל

יהונתן, "יונתי", נולד ביום ט"ז בחשוון תשי"א (27.10.1950) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי "בית-הכרם" ובבית-הספר התיכון "בויאר". יונתי היה נער עירני, מלא שובבות ואהבת-חיים. תלמיד מעולה. ידיד בנפש לשני אחיו, הבכור והצעיר, שנולדו כולם בהפרש גילים מועט. לחבריו היה יונתי ידיד רגיש, מבין ומהימן. אהב טיולים. היה חבר קבוצת

יאיר: יונתי שייד לאותה קבוצה קטנה של אנשים, שהסובבים אותם תמיד מביטים בהם בקנאה. בכל מקום שהיה – היה בין הטובים ביותר. יונתי היה בחור יפה-תואר, והדבר ניכר בהצלחה שהיתה לו אצל הבנות. החביבות שבו, היחס הבלתי-אמצעי לאנשים – עשו אותו לחביב על הכול. כמפקד-פלוגה היה יונתי מאלה שידעו שאין לוותר במאום על הדרישות. קפדן בכל מה שקשור למצב תקין של הטנקים ולכוונות הפלוגה. ועם זאת נותן לחיילים לצאת לבתיהם כל אימת שהיו להם בעיות מיוחדות. יונתי היה שחקן כדורסל מצטיין ובערבים נהג לשחק יחד עם החיילים.

עדות למה שהיה ביונתי מעבר למפקד הקפדן והקשוח, מצוייה ביחסיו עם חיילי פלוגה ל', בה היה סגן מפקד-פלוגה. יונתי שמר על קשריו עם חיילי פלוגה ל' גם כשהיה מפקד פלוגה מ'. ראיתי את יונתי מתמלא נחת, כשניגש אליו צביקה צימר, חייל מפלוגה ל', ביום הספורט הגדודי ושאל לעצתו בקשר לדרכו בצבא. הייתי עד להתרגשותו של יונתי מדברי הערכה ושבח, ששמע מאחד מאנשי סגל פלוגה ל', שהשתחרר...

מתוך אחד השירים שהניח אחריו יהונתן:

מי מאתנו חושב על חייל שנפל.
לב נערתו שבור, לא יוכל עוד לסכון
למחשבה כי אליה אהובה לעולם לא יחזור.
אמו, אשה שכולה, אומללה
בצער גידלה בנים, אך עתה...
הבן אהוב אליה לא ישוב עוד –
אולם בלבנו, לבי, לבך, לב כולם
מתעלמים אנו מאותו אומלל
עוד חייל נפל ותו לא,
אך לכו שאלו נערתו –
ותדעו מה רב הכאב.

יוחנן
קוטאי
סמל

יהונתן (יונתי)
צוובנר
סרן

4
47

חיים (אלי)
ערקי
רב"ט

ישראל ראובן
סעיד
רב"ט

מנחם
סלם
סמ"ד

ניסים
נדם
רב סמל

חנניה (חנו)
כהן
סמל

יודי
זחן
זמ"ד